

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra I GENNEMBRUD

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 35. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg01-shoot-idm140680123695904/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

stræget ham over Kinden med et stiltfærdigt: Ja ja, min Dreng! følte han sig saa underlig træt og tomhændet. Han laa og tænkte paa, hvad Moderen havde skrevet foran i Salmebogen. Ogsaa for ham var det en Afsked. Var hans Barndom ikke omme? Den glød saa underlig bort fra ham. Og tænkte han paa Dagen i Morgen, hvad saa? Hvad skulde der hænde i de Dage, som kom? Jo det var Afsked, de Ord. Og saa Vorherre, som skulde bevare ham, Vorherre som ingen rigtig kendte, Moderen heller ikke. Han følte sig saa uendelig usikker og saa uendelig ensom.

Moderen kom op og kyssede ham; han lod, som han sov; hun kyssede ham paa Panden og paa den højre Kind og lagde Tæpperne rigtigt om ham og hviskede saa: *min Dreng*.

Min Dreng. Han blev ved at høre de to Ord, hørte dem i Halvsøvn med Lyd som af fjern Klokkeringning, der kom hen over brede, aftenstille Marker. Og sov saa ind.

Men det første, han tænkte paa den næste Morgen, da han vaagnede, var den unge Pige, han havde siddet lige over for i Kirken, hende med Krøllerne ned ad Nakken og den blege Hud. Hun havde hele Tiden set ned i sin Buket og blot én Gang over paa ham, saa forlegent og ængsteligt, som bad hun ham ikke se paa hende. Men han havde set alligevel, han kunde ikke lade være. Og da hun havde grædt, mens Præsten velsignede hende, havde Jørgen gjerne givet alt i denne Verden for at maatte tage hendes Hoved mellem sine Hænder. Han havde selv faaet Taarer i Øjnene.

Hvem der kendte hende!

III

Ude paa Klampenborg Station stod Skolen opstillet og ventede paa Toget; trætte og støvede Dreng med Bunker af Bøgegrene.